

Stella Scholae

Az iskola csillaga

Bethlen Gábor
Általános Iskola
Székelyudvarhely

4. szám

2008. június 9.

Júniusi gondolatok

Szalaggal, ünneplőbe öltözve járnak a nyolcadikos diákjaink iskolába. Ez is jelzi, hogy a tanévből nincs már sok hátra. Még két hét, és itt a nyári szünidő. A lázas készülésnek, az új ismeretek elsajátításának és a tantárgyversenyeknek az ideje lejárt. Büszkék lehetünk diákjainkra, hiszen szinte minden versenyre volt jelentkező, és sok szép eredmény, díjjal, oklevéllel érkeztek haza a városi, megyei, országos, nemzetközi megmérettetésekről.

A szép idővel együtt beköszöntött a túrák, az országjárás és a külföldi kirándulások ideje. A tanítók, osztályfőnökök osztályaikkal több élményekben gazdag kiránduláson vettek, vesznek részt.

A legkisebbek az első tanév élményeivel, a nagyobbak egy újabb tanév tapasztalataival gazdagodtak, a nyolcadikosok búcsúznak.

Kedves végzősök! Kívánom nektek, hogy célt érjete, és ehhez legyen hitetek, erőtök, bátorságotok és elegendő kitartásotok.

László Krisztina, aligazgató

Híreink

Az ápr. 24-i városi népdalvetélkedőről Simó Petra (I. A) az I. díjat hozta el, Jakab Melinda (II.A) II. díjat, Izsák Zsolt (IV. A) dicséretben részesült.

Sándor Beáta I. B osztályos tanuló III. díjat nyert az ápr. 25-én szervezett III. Oroszhegyi Gyermek Néptánc- és Népdalfesztiválon.

A III-IV. osztályosok Országos Kenguru Versenyének döntőjére iskolánkból a következő tanulók jutottak el: III. B: Erdős Aletta, Német Ágota, Hajdu Barbara, Szőcs Janka, IV. A: Balázs Judit, Fülöp Ágnes, Kelemen Katalin-Linda, Szabó Andrea, Szakács Dóra, IV.B: Lukács Róbert- Sándor.

Az I.-II. osztályosok Kenguru matematika versenyén „*Excelent*” díjat kapott I.A: Jánosi Borbála, Nagy Örs, II.A: Fekete Dániel, Márton Emőke, „*Foarte bine*” díjat I.A: Kis Csaba, Gagiu Barbara-Mónika, Ülkei Szabolcs; I.B: Márton Henrietta, Vajda Krisztina; II.A: Tőkés Noémi, II.B: Far-

kas Tamás, Klein István, Káli Szilárd, Dósa Eszter, Szigyártó Zoltán.

A Curie Kémia Emlékverseny országos döntőjét Szolnokon szervezték meg máj. 17-18 között. Szász Ferenc tanár úr kíséretében Puskás Lehel VII.A és Fehér Attila VII.B osztályos tanulók képviselték iskolánkat a versenyen.

A Reneszánsz Év keretében pályázatot hirdetett a Hargita Megyei Kulturális Központ Mátyás Király Krónikása címmel. Iskolánkból Balázs Ibolya tanárnő irányításával 32 munkával neveztek be diákjaink. „2000-ből a legjobb 15 kategóriában” díjnyertes tanulók: Bencze Beatrix VI.A, Ballai Bontond VI.A, Vékony Tamara VII.B. Továbbá dicséretben részesültek a következő tanulók, akiknek a munkái a 2000 beküldött munka közül az első 400 között van kiállítva: V.A: Gál-Jó Melánia, Bota Adrien, Mircse Andrea, Hadnagy Kincső, Sebestyén Hunor, Lázár Beáta, V.B: Tót Andrea, VI.B: Bálint Eszter, Ciobotár Edina, Búzás

Bernadett; VII.A: Bodrogi Kincső, Benedek Barbara, Szabó Emerencia, Bíró Eszter; VII.B: Nyirő Ágnes.

A Habakuk Ifjúsági Bábja Szó Egyesület rajzpályázatán Veres Noémi V.B osztályos tanuló dicséretben részesült.

Fogarasi Ida tanárnő vezetésével máj. 21-én került sor az V-VI. osztályok természetismerő és környezetvédő vetélkedőjének terepgyakorlatára a Reztetőn.

Máj. 22-26. között a Balatonfüredi Nemzetközi Táncfesztiválon vett részt a Kékiringó néptáncsoport Both Aranka tanárnő szervezésében. Iskolánkból Both Eszter, Boros Éva, Bíró Júlia, Lackó Alpár, Sebestyén Hunor V.A, Neubauer Vivien VI. A, Dávid László VI.B, Berkecz Szabolcs és Todor Zsolt VIII.B tanulók vettek részt.

Szeretettel várták és fogadták testvériskolánkban, Törökbálinton a Zimándy Ignác Általános Iskolában szintén máj. 22-26 között iskolánk odalátogató 36 diákját a III.,IV.,VII. osztályokból, és 4 pedagógusát.

Bethlen Gábor élete és munkássága

Új hadjárat új reményekkel

1622 tavaszán hosszú betegeskedés után meghalt a fejedelemszony, Károlyi Zsuzsanna, hűséges társa, szeretett hitvese. A következő napok feladatai azonban nem sok időt engedtek a gyászolásra, az emlékezésre.

A másodszorra indított Habsburg-ellenes hadjárat (1624) nagy csalódást okozott Bethlennek. A magyarországi urak nagy többsége kezdettől fogva ellenezte a hadjáratot. A szövetségesek segítsége is elmaradt.

A támogatásra küldött török csapatok pedig inkább bosszúságot szereztek neki, mint örömet. Ilyen feltételek között kötötte meg Bethlen II. Ferdinánddal a bécsi békét 1624. május 8-án. Ezek után nem lehet csodálkozni, hogy Bethlen, fő célja érdekében, Magyarország feletti hatalom megszerzéséért, egy ideig a bécsi udvar felé közeledett. Az özvegy lett fejedelem megkérte II. Ferdinánd magyar király és német-római császár lányának, Cecília Renátának kezét. Legfontosabb kikötése az volt, hogy a házasságkötés után, kormányzóként életére megkapja a hatalmat a királyi ország rész felett. A legtöbb történész ezt csak megtévesztő politikai manővernek tekintette, és csak kevesen hitték el neki, hogy ezt komolyan gondolta.

Mivel az ország békés egyesítése ezzel kudarcot vallott, Bethlen más módszerekhez folyamodott.

Az utolsó tervek – nemzetközi koalíció megteremtése

Külpolitikai tevékenysége egyelőre leszűkült egy területre: diplomáciai úton és pénzzel támogatni a Habsburg-ellenes erőket, egy széleskörű nemzetközi koalícióban, a Nyugat-európai országok és kelet-európai népek között. A protestáns hatalmakkal, kapcsolatainak megszilárdítására 1626. március 1-én feleségül vette a porosz választófejedelem lányát, a fiatal Brandenburgi Katalint, akit később társuralkodójává emelt, majd utódjának jelölt ki.

Még ebben az évben belépett a Westminster-i szövetségbe, majd 1627 február 28-án a hágai szövetségbe. Eleinte minden a tervek szerint történt. Mindkét fél érezte, hogy a sorsdöntő pillanat elérkezett a Habsburg-ellenes támadásban. De vajon mi lesz a vereség esetén? Ha a török látja, hogy Erdély ereje meggyengült, nem fogja-e majd az országot könnyű prédának tekinteni?

Erdély többet nem tudna talpra állni – ezt pontosan tudta Bethlen. Közben a magyar főurak a mielőbbi békekötést kezdték szorgalmazni. Ráadásul a nyugati szövetségesek sorra vereséget szenvedtek a Habsburgoktól. Az angolok, franciák és hollandok megígért segítsége elmaradt, míg a törökök ázsiai hadakozásuk miatt nem kívántak további segítséget adni. Ilyen körülmények között Bethlen ismét békét kötött Béccsel. A pozsonyi béke (1626), lényegében a korábbi békekötéseket hagyta jóvá. A következő két évben újra megpróbált egy kelet-európai Habsburg-ellenes koalíciót megszervezni. 1629 februárjában hirtelen rosszul lett, s ettől kezdve egészsége rohamosan hanyatlott.

Tiszta lélekkel csinálta meg a nagy számadást, midőn érezte, hogy közeledik a vég és vallásos lelke nyugalommal várta a halált. Midőn már szólni nem tudott, halála napján,

1629 november 15-én tollat és papírt kért, s ezt írta rá: „Ha lsten velünk, kicsoda ellenünk? Senki nincsen, bizonyára senki nincsen.” Mely gyönyörű, mely fenséges befejezése ez egy dicsőséges életnek!

Kemény János ezt jegyezte fel erről a napról: „Meghala az nagy fejedelem, kihez hasonló magyar Mátyás királytól fogva és István (Báthori) királyon kívül nem hallatott, nem is remélhetni... Ó, vajha avagy ne született, vagy örökké élt volna.”

A tudomány fegyverével

Igaz, hogy a fejedelem nem kis büszkeséggel és önérzettel emlegette katonai sikereit, de máig ható példává mégsem ezek magasztosítják alakját. Sokkal inkább országa belső rendjének és békéjének megteremtése, a társadalmi és kulturális fejlődés feltételeinek biztosítása miatt írhatjuk be nevét történelmünk legfényesebb lapjaira.

Áprily Lajos 1929-ben „hitet sugárzó nagyságot” ünnepelt benne. És valóban, amikor Bethlen Gábor halálos ágyán végrendeletét írta – utódainak a jövőt: „az újrakezdés vakmerő reményét” villantotta fel. „Erdélynek alig volt oly szurdékja, melyet tudós emberekkel meg nem rakott volna.” – írta egyik kortársa, magasztalva Bethlen művelődés ügyének fellendítését.

A fejedelmi udvar

Bethlen fejedelemmé választása után, szinte mindent romokból kellett újraépítenie. Intézkedett, szervezett, követelt ennek érdekében. A szász városoktól – kiváltságaik fejében – azt kívánta, hogy önerőből építsék fel városaikat. Újjáépítette Nagyszeben, Medgyes, Gyulafehérvár, Fogaras, Déva, Vajdahunyad, Nagyvárad, Kolozsvár, Marosvásárhely, Debrecen, Kassa várait, templomait. Saját birtokain mindenütt rendbe hozatta, csinosította házait.

Elsősorban a gyulafehérvári fejedelmi székhely újraépítéséről és uralkodóházhoz méltó, pazar berendezésről gondoskodott. A fejedelmi lakosztályok belső termeit különböző szép képirásos-aranyos mennyezetek, máshol domborműves díszítések borították. A legfontosabb díszítéseket mégis a velencei drága kárpitok jelentették. A keleti mintás török szőnyegek, asztalterítők és ágyfüggönyök tarka sokasága a fejedelem környezetének sajátos hangulatot adott, törökös elemeket vont rá udvartartására.

Az udvar másik büszkeségét az étkezésre használt részben aranyozott- ezüstnemű jelentette. Ide sorolható még a számtalan ékszer, óra, kisebb szobrok, amelyek a palota belsejét varázsolták királyi udvarhoz hasonlóvá. Érdemes megjegyezni, hogy a táncmultságok pompája még a nyugat-európai bálókhoz szokott idegen személyt is elkápráztatta. Alighanem ekkor ragyogtak legfényesebben az udvari élet fényei Erdélyországban.

Két évvel később a nagy fejedelem már nem élt, utódai pedig alig-alig fejlesztették tovább az általa megteremtett udvari kultúrát. Bethlen arra is gondolt, hogy udvarában az Európa-szerte elterjedt viselkedési és magatartási formákat, a kulturáltnak számító társas-élet szokásait, a korszerű illem alapszabályait tegye általánossá.

Összeállította: Lőrincz Mária, tanár (folytatjuk)

Tanáraink emberközelből

Név: Csegzi Mária Judit
Születési dátum: 1953. márc. 26.

Ahol tanultam:

Homoródszentmárton: I-VIII. oszt.
Székelyudvarhely Pedagógiai Líceum
IX-XIII. oszt.

Ahol tanítottam.

1973-tól 1979-ig csodálatos vadregényes környezetben a varsági Solyomkőn és Nagykútban található iskolákban 3-3 évig tanítottam az egyszerű, őszinte gyermekei tanítóit tisztelő és megbecsülő emberek közt.

Nagyon szép hat évet töltöttem ott. Majd versenyvizsgával kerültem a székelyudvarhelyi Bethlen Gábor Általános Iskolába, ahol a mai napig dolgozom. Úgy érzem, és örülök ennek, egyre több energiával, lendülettel, lelkesedéssel tudok dolgozni.

Miért választotta a tanítói pályát?

Amikor én felvételiztem 3 és fél felvételiző jutott egy helyre. Kemény kihívás volt az egyszerű, faluról bekerülő kislánynak. De ha még egyszer pályát kellene választani, ismét csak ezt választanám. Szeretem a gyerekekkel való munkát, ezt a mindig más, változatos, hol hálás, hol hálátlan tevékenységet.

Mi a tanítói hitvallása?

Egy Henry Ford idézettel indulnék ki: „Akár azt gondolod, hogy képes vagy valamire, akár azt, hogy nem, mindenképpen igazad van.”

Azt éred el, amit a fejedbe veszel. Mindenre képes vagy, amit a fejedbe veszel, amit el szeretnél érni, ha kitaróan teszel is érte.

Az életed tábláját te írod tele. Az életed célja az, amit annak hiszel. Az életed pedig az lesz, amivé teszed. Minden ember életéből regényt lehetne írni, de nem mindegy, hogy a nehézségeket hogyan éljük meg.

Szeretném, ha minden tanítványom egy-egy akadály, nehézség, sikertelenség után pozitív következtetéseket vonna le: „Ebből azt tanultam, hogy ... és itt kell javítanom ahhoz, hogy ....” Ha nincs megelégedve, változtasson, ne féljen előlről kezdeni valamit, de mindig csak azt tegye, amit szeretne hogy mások vele szembe tegyenek. Törekedjen arra, hogy ma több és jobb legyen, mint tegnap volt.

Szeretném, ha a tudás érték lenne minden tanítványom számára.

Szeretném, ha büszkék lennének arra, hogy magyarok. Minden gyerek megtanulná, hogy csak úgy tudja megvédeni magát, ha saját népe nagyságát, szellemi értékeit ismeri.

Mire emlékszik szívesen?

Az elmúlt harminc év alatt nagyon sok kellemes emlék gyűlt össze. Szívesen emlékszem a sok száz tanítványom mosolygó, csillogó szemére, mosolyára, a versenyekre, a sok-sok oklevélre, díjakra, amelyekre büszke vagyok, a kirándulásokra, táborokra, előadásokra.

Egy kedves munkaközösség tagjaként nagyon sok jeles napot közösen ünnepeltünk meg. Szép volt!

Mit szeretne a jövőre nézve?

Szeretném, ha továbbra is a mi iskolánk lenne a város legerősebb általános iskolája. Megpróbálom erőm szerint ebből is kivenni részem.

Szeretném segíteni tanítványaimat, hogy képességeik szerint a legtöbbet, a legjobbat hozzák ki magukból. Szeretném, ha munkáját szerető, ügyes, kreatív, sikeres, jó szakemberekké válnának a diákjaim, akikre mindig mindenki büszke lehet.

Szeretném, ha még nagyon sok továbbképzésen részt vehetnék, hogy a legújabb ismereteket, módszereket, eljárásokat ötvözve a tapasztalattal, a legtöbbet hozhassam ki minden tanítványomból.

Nehéz a csomagom, amit innen elviszek

(Tallózás a diákok dolgozataiból)

...Szomorú vagyok, hogy nem lesznek osztálytársaim továbbra is azok, akik eddig. Jók voltak a versenyek és a nehéz dolgozatok, mert így örültem a sikernek. Jó volt érezni, hogy a „tudás hatalom”. Szerettem ebbe az iskolába járni. Nehéz a csomagom, amit innen elviszek. (F.K.)

...Jó volt így együtt. Kár, hogy vége van. Nyafogni kár, a sulis vár. (Sz.N.)

...Fájó szívvel, de szép emlékekkel és hálás, sokatmondó pillantásokkal búcsúzunk ettől az iskolától, tanárainktól, diáktársainktól, barátainktól, ettől a szép nyolc évtől. (Z.I.)

...Jó volt együtt lenni, jóban-rosszban. Sok mindent éltünk át együtt, most tovább kell lépnünk, de remélem, hogy az itt kötődött szoros barátságok sosem fognak elmúlni! (N.Cs.)

...Mi voltunk a „lázadozók” forrása. De jók voltunk! (G.E.)

...Búcsúznom kell egykori iskolámtól, ahol annyi mindent megtanultam és barátok közt voltam. (L.R.)

...Valahol mélyen, ott legbelül mi mindig jók voltunk! (B.M.)

...Az itt eltöltött időt az osztálytársaim színezték ki és most, hogy el kell mennem az fáj a legjobban, hogy szétváljak az eddig bejárt út. (K.D.)

...A búcsúzás olyan számomra, mintha itt hagynám az egyik felem, amely az együtt töltött nyolc év volt, amely sok emléket hagyott bennem. (B.K.)

...Használjatok ki minden időt, amíg együtt vagytok, mert csak nyolcadik végén jöttök rá arra, hogy milyen fontosak is voltatok egymásnak. (Z.Zs.)

...Kár, hogy el kell válnunk, mert jó társaság volt. (S.B.)

...Köszönöm az iskolának, hogy itt tanulhattam. Köszönöm tanárainknak, hogy tanítottak. Jól éreztem magam. Sok sikert kívánok a továbbmenőknek és az itt maradottaknak! (L.Cs.)

Kedves Iskolám! Az iskola felajánlotta, megadta a lehetőséget, hogy tanuljak. De én nem használtam ki. ... Egy dolgot viszont tanultam. Megtanultam emberként viselkedni. ... Köszönöm neked, hogy ennyi jót, szépet és tudást adtál nekem egy pár év alatt. (V.Z.)

BÚCSÚZNAK A

Osztálytanító:

Péterffy Lenke-Julia (2000-2004)

Osztályfőnök:

Lőrincz Mária (2004-2006)

Szász Ferenc (2006-2008)

Andrási László
 Balázs István
 Balázs Norbert
 Bartalis Bernadett
 Bodrogi Kincső
 Bolyai Melinda-Emese
 Demeter Zalán
 Feleki Kincső
 Gereb Emőke
 Ince Szabolcs
 Kiss Előd
 Kolcsár Helga
 Kovács Róbert
 Kovács Dóra
 László Renáta
 Lőrincz Csilla
 Lukácsi Előd
 Márton Péter
 Nagy Csilla-Szidónia
 Siklodi Bátor
 Szabó Norbert
 Szabó Nikoletta
 Veres Zoltán-Csaba
 Zólya Imola
 Zólya Zsófia

2000 őszén, mikor először léptünk be az iskolába csodálkozva néztünk fel a nagy falakra, és kíváncsian fürkésztük a társainkat már az első pillanatban. Azóta eltelt nyolc év.

Soha nem lehetünk elég hálásak Péterffy Lenke tanító néni-nek, aki az első négy évben elindított minket az Élet Útján.

Az ő hozzáállásának, szigorúságának, kitartásának és türelmének köszönhetően váltunk egy ilyen jó, összetartó osztályközösséggé. Rengeteg szép élmény fűz minket ehhez a négy évhez: a kirándulások, a versenyek, az órák és a szünetek.

Egyik percről a másikra már könnyes szemmel búcsúztattuk a tanító nénit, és átléptünk életünk új fejezetébe.

Féltünk a változástól, de mégis kíváncsian vártuk. Nem csalódtunk az újban, mégis néha visszakíváncsoztunk a tanító nénihez. Egy aranyos, gondoskodó osztályfőnököt kaptunk, aki mindig szárnyai alá vett. Jó volt érezni, hogy az idegen környezetben valaki gondoskodik rólunk.

Mire hozzászoktunk volna az új környezethez, megint megváltozott minden: új tanárokat és új osztályfőnököt kaptunk, amihez újra hozzá kellett szoknunk, de a sok változás még összeforrottabbá tette az osztályközösséget, ezért is nehéz most az elválás.

Kovács Dóra

NYOLCADIKOSOK

Osztálytanító:
Sata Zenóbia-Mária (2000-2004)

Osztályfőnök:
Péter Mónika (2004-2005)
Dávid Katalin (2005-2008)

Albert Ferenc
Bartis Ferenc
Bedó Attila-Péter
Benedek Imola
Berkeci Szabolcs
Dénes András-
Miklós
Gergely Róbert
György Noémi
Jére Orsolya-
Tünde
Kádár Tibor
Kállai Edina
Katona Ferenc
Kovács Arnold-
Lóránt
Kovács Szabolcs
Márton Attila
Piri Hunor
Porsche Endre
Román Attila
Tódor Zsolt
Veres Dániel

Amikor első osztályosként először léptünk be az osztályterembe, mindenki félénk volt. Egy páran már ismerték egymást, sokan nem ismertek senkit, de hamar barátságokat kötöttünk.

Sata Zenóbia tanító néni nagyon kedves volt, játékosan tanította meg nekünk a leckéket. Nagyon jól telt ez a négy év, nagyon búcsultunk, hogy búcsút kellett vennünk tőle.

Ötödik osztályban nagyon jó osztályfőnököt, Péter Mónika tanárnőt kaptuk, aki jól összetartotta az osztályt. Volt egy kétnapos kirándulásunk Kolozsvárra, a Tordai-hasadékhoz, ami nagyon jól telt.

Hatodik osztálytól más osztályfőnököt - Dávid Katalint - kaptuk. Kezdetben idegenkedtünk ettől az osztályfőnök váltástól, de néhány hét után jól összeszoktunk.

Minden évben kirándultunk, ha nem is messzire, a város környéki dombokra, így még összetartóbb lett az osztály.

Emlékszem arra, hogy sok bulit szerveztünk, ahol az osztályfőnök soha nem szólt bele, hogy milyen zenét hallgatunk, szervezett játékokat, amelyeket az osztály minden egyes tagja élvezett.

Annyira jól telt ez a nyolc év, hogy úgy tűnik, mintha csak tegnap lett volna, amikor először beléptem az osztályba.

Porsche Endre

„...Mindenek fölött
Légy hű magadhoz: így, mint napra éj,
Következik, hogy ál máshoz se léssz.
Isten veled: áldásom benned ezt
Érlelje meg majd!”

Shakespeare: Hamlet

Élménybeszámolók

Svájc, nemzetközi tábor

Szerencsésnek éreztem magam, amikor megtudtam, hogy iskolatársaimmal (*Balázs Judit, Kelemen Katalin*) elmehetek Svájcba, egy nemzetközi táborba. Vegyes érzelmekkel tele indultam a hosszú útra, mivel nem tudtam semmit az ottani körülményekről és foglalkozásokról.

Kétnapi utazás után érkezünk meg Svájc észak-keleti részén elterülő Pestalozzi gyermekfaluba, amely St. Gallentől nem messze, az Alpok lábánál található völgyben, Trogen mellett fekszik. A fásztó utazás után ismertették a foglalkozásokat, amelyeken svájci gyerekekkel vettünk részt. A foglalkozások célja az volt, hogy megismerkedjünk idegen anyanyelvű gyerekekkel, barátságot kössünk, megismerjük egymás szokásait, vallását és országát. Az itt kapott feladatok során megtanultunk kevés beszéddel kommunikálni. A tevékenységek tartalmasak és szépek voltak.

Első nap egy közös előadás keretén belül országunk hagyományait, érde-

kességeit mutattuk be, kürtöskaláccsal és ásványvízzel kínáltuk meg a jelenlevőket.

A következő napokban csoportokra osztva különböző próbatételeket kaptunk. Például egy kitalált történet mellé fényképeket készítettünk, majd felnőtt segítsége nélkül három nyelven bemutattuk. Térkép segítségével a településen házakat kellett megtaláljunk, ahol feladatok vártak ránk: üdítőkről megállapítani, hogy milyen gyümölcsből készültek, sötét szobában legók között egy papírholdat megtalálni, egy kanállal a szájunkban, amelyen egy labda volt különböző akadályokat kerülgetni, bekötött szemmel egy cérna labirintusból kitalálni.

Kézműves foglalkozások is voltak: gyertya és agyagállat készítés, pólófestés. Katasztrófa helyzetben, mint földrengés, hajó elsüllyedése, sivatagban eltévedéskor való túlélés megszervezésének előadása.

A helyi tevékenységeken kívül sok kiránduláson is részt vettünk. Első utunk Európa egyik leghíresebb kiállításához, a Technorama-hoz vezetett,

bástyát és a dunai hidakat. Érdekes élmény volt a mozgólépcsős alászállás a metron.

(*Fancsali Noémi III. A*)

A legeslegjobb talán a vasárnapi gyermeknap volt. Minden család külön programot szervezett a vendégeknek. Játékok, koncertek, biciklizés, autókázás, látványosságok megnézése és sok más érdekes dolog közül válogathattunk.

(*Péter Szilárd III. A*)

A hazauton csak azért szomorkodtunk, hogy ott kellett hagynunk azt a sok szépet és jót. De vigasztal a tudat, hogy nemsokára mi is vendégül láthatjuk legújabb barátainkat.

(*Geréb Roland III. A*)

Külön köszönetet mondok a Bethlen Gábor iskolának és a tanító néni-nek, hogy résztvehettem ezen a kiránduláson. Nagyon sajnálom, hogy jövőtől Keresztúrra költözünk, de annyi szép emléket viszek magammal, amivel elkápráztathatom új osztálytársaimat.

(*Balázs Kinga III. A*)

itt a mágnesesség, elektromosság és fénytán jelenségei által létrehozott érdekességeket tekinthettük meg. Ez után a Kyburg kastély segített, hogy betekintést nyerjünk a régi svájciak életébe. Szerencsénk volt megtekinteni a világhírű Knie cirkusz egyik előadását. Voltunk a Maestrani csokoládégyárban, ahol nemcsak a finom csokit kóstolhattuk meg, hanem megismerhettük a gyár történetét is. A legérdekesebb kirándulásunk Baselben volt, a Rajnán átvezető hídról láthattuk Svájc szomszédos országait: Németországot és Franciaországot. Megnéztük Basel érdekes épületeit, híres szökőkútjait és az állatkertet. Utolsó napon, egy farmon kóstolhattuk meg a finom svájci sajtot.

Utolsó este búcsúbulit tartottunk, címetek cseréltünk és kisebb ajándékokkal leptük meg egymást.

Számomra felejthetetlen élmény volt ez a kirándulás, ahol sok mindent megtanultam. Megtapasztaltam milyen szüleimtől és barátaitól távol lenni.

Barabás Emőke V.A

Törökbálintra látogattunk

Az indulás reggelén anyukámék alig akartak fölengedni a buszra, mert azt mondták, hogy nagyon fogok hiányozni nekik. Egész úton csak a családomra gondoltam, de mégis alig vártam, hogy odaérjünk. Annyira szép és érdekes volt a hosszú út, hogy úgy éreztem hamar odaértünk.

(*László Szende Katalin III.A*)

Kicsit szorongva vártam az ismerkedést, de olyan kedvesen fogadtak, hogy még hazakívánczolni is elfelejtettünk. Érdekes volt megismerkedni a befogadó családokkal, úgy bántak velünk, mintha régi jó ismerősök lennénk. Úgy éreztük magunkat, mintha mi volnánk a legfontosabbak az egész világon.

(*Miklós Anita III.A*)

Soha nem fogom elfelejteni a visegrádi kirándulást. A salamon toronyban középkori lovagi játékokat nézhettünk meg, majd régi mesterségeket, játékokat próbáltunk ki. A legjobb a dunai hajózás volt.

(*Magyari Sarolta III.A*)

Megnéztük a Parlamentet, majd a Duna partjáról csodáltuk a Halász-

Az elsősök kirándulása Székelykeresztúrra

A kirándulás nagyszerűen telt.

Megnéztük a Jézus kápolnát, az agyagfalvi emlékművet, a keresztúri Molnár István Múzeumot, Petőfi Sándor szobrát, körtefáját és azt a házat, amelyben utolsó éjszakáját töltötte.

A legérdekesebb a sóskúti nyomkeresés volt. Találtunk vaddisznó nyomot, megtaláltuk a lányok által rajzolt medvenyomokat, amelyekhez a fiúk szolgálták a brummogást. Volt aki iszapba süllyedt, mások fociztak vagy kergetőztek.

Az autóbuszban jókedvűen énekel-tünk.

Nagyon vártuk a szerdát, hogy végre élőben, ne csak papíron mutathassuk meg tudásunkat. Nagy izgalommal készültünk az útra. Végre elérkezett a nagy nap.

Szomorúan vettük észre, hogy komorfekete az ég. Mindenki biztos volt az útban egyedül a csapatkapitány aggodalmaskodott. Végül kisütött a nap, és minden jóra fordult. Egyre többen gyülekeztünk az iskola udvarán. Névsorolvasás után elindultunk a Rez-tető fele. Útközben tisztelegtünk a legrégebbi bethlenfalvi ház előtt, és megnéztük a székelykapukat.

A csapat első, fontos feladata a szemégyűjtés volt. Nem volt nehéz megtölteni a hatalmas zsákokat, mert a Küküllő partján kupacokban állt a szemét. Miután tiszta lett a meder, tovább mentünk Kadicsfalva fele,

Vetélkedő a Rez-tetőn

ahol a templom mellett ihattunk friss forrásvizet, és pihenhettünk a magas fák óvó árnyékában. Szerencsénk volt megtekinteni a templomot belülről is, itt az egyik boltíven a „Szent Anna könnyörögj érettünk!” mondat volt olvasható. Magunkban mindannyian azt gondoltuk, hogy ez bizony jó lenne.

Hosszas hegymászás után megérkeztünk az utunk végéhez, hol az első feladatunk az volt, hogy válasszuk ki csapatunk kedvenc helyét. Mi egy árnyékos fa mellett vertünk tábor, és a Virágvár nevet adtuk neki. Ezt követően egy feladatlapot kellett megoldani. Először növényeket gyűjtöttünk a festőpaletta elkészítéséhez, majd kiosztottuk a feladatokat. A csapatmunkának és összetartásnak köszönhetően

egy-kettő elkészültünk, és kezdődhetett a móka: a varjúriasztás, a denevéres játék és a nyíllal lövés. Mielőtt indultunk haza, sor került egy jó kis vízi-csatára. A hazafele vezető út hosszú és fárasztó volt, sietnünk kellett, mert vihar közeledett.

Nagyon jó volt ez a kirándulás, és elhatároztuk, hogy ha lehet jövőben is részt veszünk a Természetismereti és Környezetvédelmi vetélkedőn, mert nem csak a természetet sikerült megismernünk jobban, hanem megtanultunk csapatban dolgozni, összetartóbbak lettünk és jó érzéssel tölt el minket, hogy, ha csak egy szalmaszálnyit is, de hozzájárultunk a környezetünk védelméhez.

Vadvirágok (V.A): Barabás Emőke, Csata Ágnes, Kelemen Kitti, Kabai Sarolta.

Kirándulást Háromszék környékére

A két tanító néni (Király Ida, Kovács Regina) szervezett egy kirándulást Háromszék környékére.

Mindenki nagyon örült és izgalommal várta a kirándulás napját.

Voltunk a Nyergestetőn, megnéztük a kopjafákat, és a székely hősök emlékművét.

Kézdivásárhelyen a Városi Múzeumban bemutatták a régi céhek tevékenységét (munkáit) megcsodáltuk a Zsuzsi és Andris babakiállítását, ahol szebbnél-szebb népviseleti ruhába öltözött babákat láttunk.

A múzeum bejáratánál megcsodálhattuk Gábor Áron ágyújának hű másolatát.

Voltunk egy mézeskalács-sütő bácsinál, ahol azt hittük, hogy csak a mesterséget mutatják meg. Meglepetésünkre finomságokat is kaptunk.

Innen utunk a csodálatosan szép Rétyi Nyírre vezetett, majd Sepsiszentgyörgyre, ahol meglátogattuk a Székely Nemzeti Múzeumot.

Kisbaconban a Benedek Elek Emlékházban voltunk, ahol Tündérországba röpített kis időre Elek apó dédunokájának a férje. Itt megvásárolhattuk Elek apó utolsó levelének másolatát, ami szép emlék marad számunkra.

Sok-sok jó emlékekkel, tele élményekkel tértünk haza a kirándulásról.

Nemcsak szép, de híres hely is

Osztályunk kirándulást szervezett. Egy gyönyörű élménydús napban volt részünk.

Utunk első állomása Nyergestető volt. Csodálatos út vezetett fel a Csikkozmás és Kászon között emelkedő nyereg alakú hegyre. Szép, fenyvessel borított táj.

Nemcsak szép, de híres hely is. Ez a hegy Csík egyik legnevezetesebb hadpontja volt.

Megnéztük az 1848-49-es szabadságharcban elesett székely hősök emlékművét, mely jelzi azt a helyet, ahol a

védősereg katonái elesetek.

Az emlékműnél Ambrus Bernadett elszavalta Kányádi Sándor: Nyergestető című versét, amit csendben, nagy áhítattal hallgattunk kifejezve tiszteletünket a bátor székelyek iránt.

Felejthetetlen, életre szóló élményben volt részünk.

Jakab Eszter III.B

Elek apó háza

Megérkeztünk Kisbaconba. Egy bácsi kedvesen fogadott minket Elek apó házában. Leültetett a földre és elkezdett mesélni.

Egy valóságos tündérvilágban éreztük magunkat. Egy nyusziról mesélt, aki egy bokron hagyta szépen szóló csengőjét. Nem tudta levenni a megnőtt fáról. Kért segítséget, de senki nem vette figyelembe egy kis bolhán kívül. Végül visszaszerezte a csengőt. (Így fejezte be a bácsi a mesét.)

Elmondta, hogy mit akart megértetni Elek apó mesével, verseivel. A meghatottságtól még a tanító nénik meg a sofőr bácsi is könnyezni kezdett.

Erdős Aletta III.B

Osztályunk év végi kirándulást szervezett. Nagyon sok szép helyen voltunk, de számomra a legérdekesebb, legizgalmasabb Kisbacon volt. Itt Elek apó emlékházát látogattuk meg. Elek apó dédunokájának a férje fogadott. Bementünk az emlékházba, leültünk a földre. A bácsi egyik legkedvesebb meséjét mesélte el Elek apónak: A nyulacska harangocskáját.

Mindenki úgy érezte magát, mintha meseországban lenne. A tanító nénik is nagyon meghatódtak.

Mindenkinek tetszett a mese és mindenki jól érezte magát. Ezután megmútatta a bácsi Elek apó dolgozó szobáját és azt a tollat, amelyet kiejtett Elek apó a kezéből halála előtt.

Simó Andrea III.B

Máj. 30-án a III. osztályok Király Ida és Kovács Regina tanító nénik vezetésével tanulmányi kiránduláson vettek részt, és a Nyergestető, Kézdivásárhely, Szentgyörgy, Kisbacon, Barót, Székelyudvarhely útvonallal ismerkedtek meg.

Máj. 30-án a Móra Ferenc Június 1. Kupán iskolánk V-VI. osztályos csapata I. helyezést, a VII-VIII. osztályos csapat III. helyezést ért el.

Máj. 31. és jún.1-én két napos tanulmányi kiránduláson vettek részt a VII. osztályok Fogarasi Ida, Kovács Kinga és Dávid Katalin tanárnők szervezésében. Farkaslaka, Marosvásárhely, Torda, Kolozsvár, Torockó, Székelykő, Nagyenyed útvonalat járták be.

Máj. 31-én Mester Loránd VII.B osztályos tanuló részt vett a Budapesten megszervezett Simonyi Zsigmond Helyesírási Vetélkedő országos döntőjén.

Jún. 1-én Biró-Ambrus Lenke és Csegi Judit tanító nénik osztályaikkal Székelykeresztúrra kirándultak.

Jún. 4-én Pokhé Ödön tanító bácsi kirándul osztályával, a IV. B osztállyal Csíkszereda, Gyergyószentmiklós, Gyilkostó, Békás-szoros, Parajd útvonalon.

Jún. 5-én a Környezetvédelmi Világnapon tartják iskolánkban a Természetismereti, környezetvédelmi vetélkedő ünnepélyes kiértékelését az V.-VI. osztályoknak.

A Király Ida tanító néni vezette Kis Természetvédők versenyének nyertesei: 1. Vadrózsák (III.A), 2. Dinók (III. A), 3. Liliomok (III.A), 4. Delfinek (IV.A), 5. Nárciszok (III.B).

Iskolánk 30 éves évfordulójára készülve jún. 23-24 között jutalomkiránduláson vesz részt 30 diák és 10 pedagógus. Bethlen Gábor fejedelem életútjának fontosabb állomásait járjuk végig.

I.A osztály

Tanító: Péterffy Lenke-Júlia

1. Bányász Hunor
2. Bedó Bernadett
3. Bodor Anita
4. Bodor Beáta
5. Bratu Botond
6. Burcsa István
7. Cseke Tamás-István
8. Dénes Csaba
9. Ézsiás Norbert
10. Fekete Anna-Dóra
11. Gál Bernát
12. Gál Zsolt
13. Gálffy Szidónia
14. György Tamás
15. Jakab Krisztián
16. Jenei Bence
17. Kiss Andrea
18. László Zsolt
19. Lőrincz Erika
20. Lukács Hunor
21. Mateiu Daniel
22. Nagy Henrietta
23. Ozsváth Attila
24. Széll Botond
25. Tótkés Andrea
26. Török Andrea

V.A osztály

Osztályfőnök: Gábos Erzsébet

1. Balázs Brigitta
2. Balázs Judit
3. Bartalis Diána
4. Bedó Norbert
5. Boncz Beáta
6. Burcsa Gizella
7. Burcsa Máté
8. Fekete Beáta
9. Flinta Tamás
10. Fülöp Ágnes
11. Gagli Krisztina-Beáta
12. Izsák Zsolt
13. Jenei Petra
14. Karda József-Attila
15. Kelemen Katalin-Linda
16. Kercsó Soma
17. Kovács Emese-Katalin
18. Kovács Tamás
19. Molnár Endre
20. Nagy Beáta
21. Szabó Andrea
22. Szabó Hunor
23. Szakács Dóra
24. Szász Zsuzsánna
25. Székely István
26. Török Ildikó Beáta

I.B osztály

Tanító: Pokhé Ödön

1. Balázs Ádám
2. Ballai Zsófia
3. Bara Roland
4. Bencze Előd
5. Berki Klára
6. Biró Anita
7. Gábos Blanka
8. Gagy Orsolya
9. Hadnagy Andrea
10. Hajas Krisztián
11. Jakab Zsolt-Szilárd
12. Joó Andrea-Mónika
13. Kis Tamás
14. Marossy-Cseke Mátyás
15. Máthé Alexandra
16. Mihály Rajmund
17. Nagy Tamás
18. Pakot Adorján
19. Pap Anna-Dóra
20. Sándor Melánia-Renáta
21. Szász Katalin
22. Székely Kincső
23. Szócs Ágnes
24. Szócs Réka
25. Tuto István
26. Vajna Éva

V.B osztály

Osztályfőnök: Dávid Katalin

1. Bálint Balázs
  2. Bálint-Major Andrea
  3. Barabás Ágnes-Zsuzsánna
  4. Benedek Melinda
  5. Burcsa Zsuzsa
  6. Cseke Zsolt - Tamás
  7. Debreci Norbert
  8. Demeter Izabella
  9. Demeter Sándor
  10. Dimén Norbert
  11. Dobai Zsanett-Melinda
  12. Farkas Zsolt
  13. Györfi Norbert
  14. Györfi Sándor
  15. Ilyés Kinga-Ibolya
  16. Jére Zsolt
  17. Kányádi Szabolcs
  18. Kocsis Sándor-Elek
  19. Lukács Róbert
  20. Péter Rajmond
  21. Sebestyén Csongor
  22. Székely Krisztina
  23. Vajda Tamás
  24. Venczel Hunor
  25. Veres Andrea
- Idegen nyelvek:
német és angol

Szerkesztőbizottság:

Bethlen Gábor Ált. Iskola Diáktanácsa
Irányító:

László Krisztina, Fogarasi Ida
Szász Ferenc (DTP)

Támogató:

Lukács Barna- Iskolaigazgató

e-mail: stella@klicknet.ro

Székelyudvarhely, Ifjúság bejárat 3.